

כ"ז סיון ה'תש"פ 19.6.20

מגזין מס' 581

ערב שבת פרשת קורח/מברכים חודש תמוז

קשר-שבועי מאת הרב יאיר כלב

המגזין מוקדש לע"נ ויויאנה ז"ל בת יעקב חוקובו ורוסינדה ת.ג.צ.ב.ה

החייב כספך

להמשיך ו'להוריד' לעולם 'אור טוב'

תמליל מעובד מתוך שיעורי הרב כלב

אמר פעם ה'משפיע' ר' מאיר שלום בליזינסקי: כל ימיי השתדלתי שלא להיות 'צודק' (- היינו זה הרגיל לייסר בחיות וב"זעם קדוש" את האחרים בריבוי תוכחות). עולמנו הוא הרי עולם של 'לא צודקים', של 'לא מושלמים'...

הלוואי אזכה 'לתקן' מעט את עצמי! ואז, בדרך ממילא, הרי גם בנוגע לאחרים - אין השפעה גדולה מזו הקורנת מהמשתדל להיות 'דוגמה חיה' למה שהוא דורש... כמאמר שלמה המלך החכם באדם "אל תהי צדיק הרבה, למה תישומם".

לוח שיסורים

צוללים למעמקי התניא והנפש

עם הרב

יאיר כלב

יום חמישי || י"ב סיון || 4.6.20

בשעה 21:00

בפייסבוק של 'עמותת תניא' ובזום
לאחר השיעור יעלה הוידאו לערוץ ה-youtube

ולאתר:

<http://www.tanyaor.com/>

קישור הזום: D4U.co.il/li/CogXB

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

שבת מברכים חודש תמוז

בשבת שלפני ראש חודש, מודיעים בבית הכנסת ברוב עם אודות היום, השעה והרגע המדויק בו חל מולד הלבנה ובאיזה יום יחול ראש החודש. בשבת זו, פרשת 'קרח', מכריזים: המולד יהיה במוצ"ש קודש, שעה 00:26, ו-14 חלקים. ראש חודש תמוז ביום שני וביום שלישי הבא עלינו לטובה. לאחר מכן, בעומדו עם ספר התורה בידיו, מברך שליח הציבור את נוסח ברכת החודש, ומיחל עם הציבור כולו שהחודש הבא עלינו לטובה יהיה מבורך בגשמיות וברוחניות.

כתוב בפתק: על כמה יהודים פעלת שישתדלו לומר את כל התהילים בשבת מברכים?"
מתברכים כל הימים

כידוע, מן השבת, יום המנוחה וההתעלות, מתברכים כל ימות השבוע - הן הימים שלפניה והן אלה שלאחריה. הימים שקודם השבת הינם ימי הכנה לשבת, ועל הימים שלאחריה נמשכת השראתה. אמנם בשבת זו, בה מברכים החודש, נוספת מעלה יתירה - ממנה מתברך ראש החודש (הכולל את כל ימות החודש הבאים עלינו לטובה), על מועדיו והימים המיוחדים שבו.

בשבת זו, לאחר תפילת שחרית נוהגים להתוועד, שבת אחים גם יחד, כדי להכין ולעורר עצמנו להכנס לימי החודש הבא בשמחה ובטוב לבב מתוך הוספה בעניני נר מצוה ותורה אור.

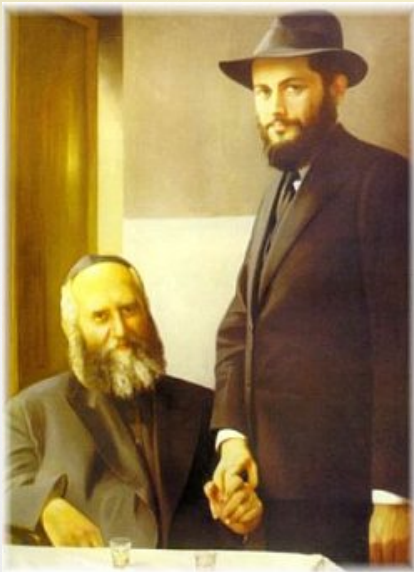
אמירת תהילים בציבור

בשבת זו, השכם בבוקר, מתקבצים בבית הכנסת לאמירת כל ספר תהילים בציבור. אחרי אמירת התהילים יאמר 'קדיש יתום' מי שהוריו אינם בין החיים. ואם יש אזכרה או אבל ('חיוב') - יאמרו קדיש אחר כל ספר, ויאמרו תחילה ה'יהי רצון' המיוחד שאחרי כל ספר וספר. אחרי כן נוהגים ללמוד מאמר חסידות שיהיה מובן לכל, ולאחר הלימוד מתפללים תפילת שחרית.

אודות אמירת תהילים בציבור בשבת מברכים אמר אדמו"ר הרי"צ: "דבר אמירת תהילים האמור, אינו שייך לאיזה נוסח... ומצד אהבת ישראל... עלינו להשתדל בכל מיני השתדלות, אשר יוקבע בכל הבתי כנסיות באיזה נוסח שיהיה".

והוסיף על כך הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו: "כשיבוא משיח, לא יידע שום 'קונצים' אלא ידרוש..."

חודש תמוז - החודש הרביעי למניין החודשים מיציאת מצרים (-שבחודש ניסן), והעשירי למניין חודשי השנה מבריאת העולם בראש השנה (-שבחודש תשרי). מזלו של החודש סרטן על שם מערכת כוכבים דמויית סרטן הנראית בשמים בחודש זה, ומשום התרבות סרטני המים בשל החום הכבד השורר בימים אלה.

הרבי מליובאוויטש עם חותנו הרבי הריי"ץ

כ"ח סיון

ביום כ"ח סיון תש"א (1941) ניצלו מציפורני הנאצים יימח שם - רבי מנחם מענדל שניאורסון (לימים הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו) ורעייתו, בהגיעם לחוף מבטחים בארצות הברית. מבצע ההצלה התנהל על ידי חותנו, אדמו"ר הריי"צ (הרב יוסף יצחק), שלא נח ולא שקט עד אשר עלה בידו לחלץ מאירופה הכבושה את מי שנועד להיות מנהיגה הרוחני הבא של יהדות העולם. מיום זה, המהווה נקודת תפנית במפעל הפצת היהדות בכלל ומעיינות החסידות 'חוצה' בפרט, החלה בדורנו תנופה אדירה בסדר גודל עולמי, שלא נראה כמותו בכל דברי ימי עמנו, בענין קירוב לב ישראל לאביהם שבשמים.

ימים ואירועים מיוחדים בחולת תמוז

להלן הימים המיוחדים שבחודש תמוז, אודות חלקם נרחיב את הדיבור לכשיהיו סמוכים יותר:

י"ב - י"ג תמוז - שחרורו הגמור ויציאתו לחופשי של אדמו"ר הריי"צ. בי"ב בתמוז תרפ"ז הודיעוהו כי בוטל עונש הגלות שהוטל עליו, ולמחרת, בי"ג תמוז, שחררוהו בפועל ויצא לחירות.

י"ז בתמוז - יום צום ותענית, בו מתענים ישראל מפני הצרות שאירעו בו, על מנת לעורר הלבבות לדרכי התשובה. מיום זה מתחילים ג' השבועות - ימי 'בין המיצרים', הנמשכים עד ליום בו חרב בית המקדש, בט' באב.

ג' תמוז - יום ההסתלקות (ההילולא) של כבוד קדושת אדמו"ר מנחם מענדל שניאורסון, הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו. יום הצלתו של אדמו"ר הריי"צ בשנת תרפ"ז (1927) מעונש המוות שריחף על ראשו "בעוון" הפצת היהדות ברוסיה. ביום זה בוטל פסק דינו למיתה והומר לעונש של שלוש שנות גלות. ביום זה העמיד יהושע בן נון את השמש והירח (שלא אספו אורם משך שלושים ושש שעות) כדי לסייע לישראל במלחמתם בגוים ככתוב: "שמש בגבעון - דום! וירח בעמק אילון!".

הסיפור השבועי

מכתב במחשבה

השר. עורך דין צייד את השליח במכתב מנוסח כהלכה, שהשר יוכל לחתום עליו מייד, אם יאות.

רבה של לובלין נחרד למקרא המכתב. הוא מיהר לזמן לאסיפה את נכבדי הקהילה, וביקש מהם להתגייס להצלת

הצדיק. אלא שאיש מהם לא ידע כיצד להגיע אל השר. האסיפה כמעט התפזרה, ואז נזכר אחד הנוכחים כי יש

יהודי המנהל קשרים עם השר. למשמע שמו של האיש נפלו פניהם של הנאספים. זה היה המתווך מיודענו. "אל

תבזבזו רגע!", דחק בהם הרב, "גשו אליו מייד ודברו על לבו".

בלי תקוות רבות מילאו האנשים את מצוות הרב. תשובת האיש היתה צפויה. "אכן", אישר, "אני מכיר את

השר, אך היום אי אפשר לפנות אליו. הוא מארח בביתו נשף חגיגי, ובו הוא שותה לשוכרה".

למשמע התשובה יצא הרב בעצמו אל בית האיש. שעה ארוכה דיבר על לבו. האיש התכנס בהרהורים. ופתאום

קם ואמר: "אם אלך אליו עכשיו, אני מסתכן שישלוף את אקדחו ויירה בי. אך אני מוכן לשים את נפשי בכפי. אלא

שכל עוד אחרון האורחים לא עזב את ביתו – איש אינו מורשה להיכנס פנימה".

הלילה ירד. האיש התהלך סמוך לארמונו של השר, והמתין שמצהלות החוגגים יגוועו. רק בשעות הקטנות

של הלילה דעכו הקולות ההוללים, והאיש החל לנסות להיכנס פנימה. בתחילה נהדף בידי שומרי הסף, אך הוא

לא הרפה, ולבסוף נעתרו השומרים והניחו ליהודי לגשת אל בעל הבית השרוי בגילופין, בעודם מגחכים על

טיפשותו להיכנס ללוע הארי.

שיניו של היהודי נקשו בחרדה כאשר עמד על מפתן סלון הבית המפואר. בתוך לבו השלים עם גורלו הצפוי.

הידיעה על פטירת המתווך היהודי התקבלה ברחובות לובלין במשיכת כתף. גם בחייו לא זכה המנוח להערכה יתרה. עסקיו המפוקפקים ואורח חייו הקלוקל היו ידועים לכול.

על כן נתקבלה בהפתעה רבה בקשת ה'חווזה' מלובלין להודיע לו את מועד ההלוויה. הצדיק מיעט ללוות נפטרים, ופתאום הוא מבקש לדעת את שעת ההלוויה

של איש רע מעללים!?

מראה הצדיק ההולך בעקבות המיטה השרה באוויר תחושת מסתורין. בתום ההלוויה פנו מקורבי הרבי אליו

בבקשה להסביר את פשר המחווה הנדירה.

פני הצדיק הרצינו. "האיש הזה", פתח ואמר, "קנה את עולמו בשעה אחת". והחל לספר:

שנים רבות קודם לכן טלטלה פרשייה מעציבה את חצרו של רבי נחום מצ'רנוביל. אנשי מדון רדפו את

הצדיק והצרו את דרכו. הם הגדילו לעשות כשטפלו עליו עלילות כזב לפני השלטונות. הללו פתחו בחקירה,

ובעזרת עדי שקר הרשיעו את הצדיק וחרצו את גורלו למוות.

גזר הדין הנורא הפיל אימה על אלפי חסידיו ומעריציו של הצדיק. שתדלנים פתחו במאמצי הצלה; קשרים

הופעלו בכל הדרגים – לשווא. דומה היה כי כל השערים ננעלו. רבני העיר גזרו ימי תענית, ובתי הכנסת התמלאו

המוני יהודים השופכים דמעות כמים, מתפללים ומנסים לקרוע שערי שמים.

ימים אחדים לפני ביצוע גזר הדין הגיעה ידיעה כי בלובלין מתגורר שר המשפטים, שבסמכותו לבטל את

הגזירה. מייד שוגר שליח מהיר ללובלין, ובידו מכתב הממוען לרבה של לובלין, בבקשה למצוא איש קשר אל

המתווך ניגש אל שולחן השרד, נטל את נייר המכתבים של השר וכתב עליו את הנוסח שהכין עורך הדין מצ'רנוביל. "הנה, חסרה רק חתימת ידו של השר!", פנה אליו. הלה הניע את אצבעותיו באיטיות ו...חתם על המסמך.

עוד באותו לילה יצא רץ בהול מלובלין לצ'רנוביל. שם כבר החלו ההכנות להוצאתו להורג של הרבי. השליח הדהיר את הסוס בכל כוחו, ותלה את האיגרת על מוט בתקווה שיתנוסס לעיני האנשים בטרם יהיה מאוחר. הוא בא למקום ברגע האחרון ממש וחיי הצדיק ניצלו.

עיניו של ה'חוזה' יקדו כשאמר: "ראיתי כי נשמתו של רבי נחום, שנסתלק כבר לבית עולמו, ועמו נשמות עוד צדיקים, ירדו ללוות את האיש שסיכן את חייו למען הצלתו. לכן הלכתי גם אני ללוותו".

(על-פי 'שארית ישראל')

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

באותם רגעים הציפו אותו רגשות חרטה על מעשיו הפסולים. "ניחא", הפטיר, "יהא מותי בעבור הצדיק כפרה על עוונותיי!".

האיש, שגורלם של נידונים רבים נתון בידיו, היה שרוע על הארץ, שיכור כלוט. המתווך הרהיב עוז, ניגש אל השר וניסה לעוררו משנתו. זמן רב טלטל את גופו הכבד, קרא בשמו וניסה להקיצו. לבסוף פקח הלה עין אחת, ומתוך דמדומי השכרות זיהה את היהודי העומד מולו. "מה רצונך?", קצף עליו.

"כבוד השר", רעד קולו של היהודי, "אני יודע שראוי אני לעונש מוות על בואי אליך עכשיו, אך אני מוכן למות ובלבד שלא יישפך דמו של צדיק חף מכל פשע". הוא תיאר בקיצור באוזני השר את העוול שנעשה בצ'רנוביל. "אנא", התחנן, "חתום על צו האוסר את הוצאתו להורג!". מוחו ההלום של השר הצטלל מעט. "הלבדר שלי איננו כאן", אמר, "ואיך אוכל למלא את בקשתך?".

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

"זאת התורה אדם" (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב- 'נגלה') ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה- 'נסתר'). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי 'נגלה', ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת קורח

אך מסיים משה את דבריו, פותחת האדמה את פיה וכולעת את קורח ושותפיו המסיתים, על ביתם ורכושם. לאחר מכן נענשים גם 250 מקטירי הקטורת הזרה, והם נשרפים באש שמימית.

ממחנות הנחושת של החוטאים מכין אלעזר בן אהרן, על פי ציווי ה' למשה, ריקועים לציפוי המזבח - עדות נצח לבחירת ה' באהרן וזרעו אחרי לשרת לבדם בקודש בעבודות המזבח.

אין לומדים לקח

למרות ההוכחה הברורה שהתחוללה לעיני כל ישראל, ממשיך העם להתריס כנגד משה ואהרן ולהאשימם 'אתם גרמתם למותם של קורח ועדתו'. ה' מצוה על משה להתרחק מעל העם החוטא, ומגיפה נוראה מתחילה להשתולל ולהפיל בהם חללים. משה, באהבתו הגדולה לבני ישראל, שולח מיד את אהרן אחיו אל תוככי העם ובידו קטורת לכפר על העם. המגיפה אכן פוסקת, אך מתברר כי כבר המיתה 14,700 נפש מבני ישראל.

מבחן המטה הפורח

אלא שעדיין נמשכת התסיסה סביב מינוי אהרן לכהן גדול. ה' מצוה על עריכת מבחן בענין הכהונה, מבחן שיסיר כל פקפוק מלב העם. כל אחד מראשי השבטים מצטוו להביא אל משה מטה (ענף עץ יבש) שעליו רשום שמו של נשיא השבט. משה יניח באוהל מועד את כל המטות ובתוכם גם מטה שבט לוי, עליו רשום השם

קורח ועדתו מתריסים נגד משה ואהרן

קורח, בן משפחתם של משה ואהרן (בן דודם), ואיתו מאתיים וחמישים 'אנשי שם', נקהלים על משה ואהרן ובפיהם טענה: "כל העדה, כולם קדושים, ומדוע תתנשאו על קהל ה'?"

משה רבנו, שבע מחלוקות ותלונות, מוכן להעמיד למבחן את מנהיגותו שלו ואת כהונת אהרן. הוא מציע כי למחרת יביאו אהרן הכהן וכן קורח ועדתו מנחת קטורת על מנת להקטירה על המזבח. מנחת הקטורת שתתקבל לרצון לפני ה', מוסיף משה ואומר, היא שתעיד כי בעליה הוא שנבחר לשרת בקודש.

כעסו של משה גובר לנוכח סירובם של דתן ואבירם, מראשי אנשי קורח, להידבר עימו על מנת להסדיר את המחלוקת בדרכי שלום. משה מבקש מאת ה' שלא תתקבל מנחתם.

עונשם של בעלי ריב ומדון

כאשר מגיעים קורח ועדתו ובידיהם מנחת הקטורת, מזהיר משה את כל העם, על פי ציווי ה', להבדל ולהתרחק מאנשי מחלוקת אלה כדי שלא ייפגעו אנשים נוספים בעוון המתקוממים. כמו כן, כהוכחה מוחלטת אשר כל מעשיו מוכוונים מלמעלה, מכריז משה כי אופן מיתתם הבלתי רגיל של המסיתים - בליעתם באדמה, יוכיח כי הוא ואהרן אחיו משמשים בתפקידיהם אך ורק מצד הציווי העליון.

פרטית משלהם בארץ ישראל, יקבלו הכהנים והלוויים מתנות מכלל ישראל. הכהנים יקבלו תרומה מכל גידולי הארץ – חלב יצהר, חלב תירוש ודגן, ביכורים מפרי הארץ וחרמים, וכן דמי פדיונם (חמישה שקלים) של בכור האדם ובכור הבהמה הטמאה. גם מכל בכור בהמה טהורה אשר יעלה כקרבן על המזבח יקבלו הם את חלקם בבשר, לאחר הקרבת החלב (הוא המיטב – "כל החלב לה") על המזבח.

שכר הלוויים

שכר עבודתם של הלוויים נקרא מעשר ראשון. לאחר שמפריש כל אחד מישראל את תרומתו מיבוליו לכהן, יפריש הוא בנוסף עשירית מהיתרה ויתנה ללוי. ומכיוון שגם הלוויים חייבים בתרומה לכהן, על כן מחוייבים הם להפריש עשירית מן המעשרות שקיבלו מבני ישראל ולתיתה לכהן.

'אהרן'. והמטה אשר יפרח לבדו מבין כל המטות, הוא שיעיד ויוכיח מי הוא זה שבחר בו ה' לכהונה הגדולה. למחרת, כשמוציא משה את המטות מאוהל מועד להציגם בפני העם, והנה פורח מקל אהרן לבדו, ומן הפריחה עולה גם פרי השקד.

הנשיאים נוטלים כל אחד מטהו ואילו מטה אהרן הפורח והמשוקד מופקד למשמרת באוהל מועד, עדות נצח לכהונת אהרן וזרעו.

משמרת הקודש

אמנם על מנת למנוע את כניסתם של ישראל (שאינם כהנים או לוויים) בשגגה אל הקודש, מצוה ומזהיר ה' את אהרן ובניו אשר (מלבד עבודתם המיוחדת להם לבדם במשכן, עוד זאת) מוטלת עליהם גם האחריות על שמירת קדושת המשכן. גם אחיהם הלוויים מצטווים לקחת חלק בשמירת המשכן.

שכר הכהונה

כשכר על עבודתם בקודש וכפיצוי על כי אין להם נחלה

התחדשנו!

בוטאו לבקר

באתר האשודרג

www.tanya.com

מה בעצם רצה קורח?

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

אותן תפילין

אבל פתאום הוא שומע עכשיו ממשה רבנו, שהדרגה הרוחנית ומידת הדבקות בה אינם העיקר; העיקר הוא המעשה. אם כן, טען קורח, "מדוע תתנשאו?" אם הדבר החשוב ביותר הוא המעשה, הרי אתם ואני וכל יהודי, אפילו פשוט שבפשוטים, מניחים אותן תפילין ומקיימים אותן מצוות! מהו היתרון שיש לכם עלינו מבחינת קיום המצוות!?

זו היתה טענתו של קורח, ובכך טעה כפי שטעו המרגלים. הטעות של קורח ושל המרגלים כאחד נבעה מתפיסה קיצונית וחד צדדית של דברים, מבלי להבין את המורכבות והשילוב שביניהם. המרגלים הפכו את הדבקות הרוחנית לעיקר, ואילו קורח ראה בקיום המעשי את תכלית הכול. המרגלים זלזלו בקיום המעשי של המצוות, ואילו קורח ביטל את חשיבותה של הכוונה והדבקות בה'.

דרוש שילוב

האמת היא, שהקב"ה רוצה את שני הדברים כאחד: גם את הכוונה וגם את קיום המצוה בפועל; גם את ההתקשרות הרוחנית נפשית בין האדם לקונו וגם את ההקפדה על הדקדודים המעשיים של המצוות.

שני הצדדים הללו הם מקשה אחת, כמו נפש וגוף שמתמזגים יחדיו למציאות אחת. המרגלים לא הבינו שכל ערכה של הדבקות הרוחנית היא אך ורק כאשר היא מלווה את קיום המצוות בפועל; ואילו חטאו של קורח נבע מכך, שלא הבין כי "מצוה בלא כוונה כגוף בלא נשמה", ושגם הכוונה, הרגש וההתקשרות הרוחנית בין האדם לה', הם חלק עיקרי מהמצוות.

"מדוע תתנשאו על קהל ה'" (במדבר טז, ג)

המחלוקת החריפה של קורח כנגד משה רבנו היתה (מבחינת סדר הזמנים) לאחר פרשת המרגלים. מסתבר אפוא לומר, שדוקא הדרך שבה נסתיימה פרשת המרגלים היא שגרמה לקורח לחלוק על משה רבנו.

(לא נראית שום סיבה אחרת שגרמה לכך דוקא בתקופה זו. אם העברת הכהונה לאהרן ולבניו היא שהתסיסה את קורח, הרי זה היה יותר משנה קודם לכן. ואם מינויו של אליצפן בן עוזיאל לנשיא בני-קהת פגע בו – אף זה היה כמה חודשים קודם לכן. על כן מסתבר לומר, שאמנם הדברים הללו יצרו הצטברות של מרירות בלבו, ואולם ההחלטה לצאת במלחמה גלויה באה בעקבות פרשת המרגלים).

מהו העיקר?

המרגלים טענו, שכדי להיות קרובים לקב"ה מוטב להישאר בתנאי המדבר ולא להיכנס לארץ ישראל, שבה עלולים החיים הגשמיים להפריע לדבקות בה'. על כך השיב להם משה רבנו, כי לא הדבקות הרוחנית בה' היא העיקר, אלא "המעשה הוא העיקר" – הדבר החשוב ביותר הוא קיום המצוות בפועל, וזאת אפשר לקיים דוקא בארץ ישראל.

התשובה הזאת של משה רבנו גרמה לקורח לצאת במחלוקת נגדו. אמנם קורח ידע שבלמוד התורה ובדרגה הרוחנית עומדים משה ואהרן הכהן למעלה הרבה מכל אדם אחר. הוא ידע שמשה רבנו קיבל את התורה מפי הגבורה, ואהרן הכהן היה הראשון שקיבל אותה ממשה. על כך לא ערער.

יהודים ושקדים

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

"ויצץ ציץ ויגמול שקדים" (במדבר יז, כג)

במחלוקת על כהונת אהרן הכהן חולל הקב"ה נס מיוחד ששימש אות לכהונתו של אהרן: הקב"ה ציווה ליטול את המטות של שנים עשר נשיאי העדה, לכתוב על כל מטה את שם בעליו, ועל מטה שבט לוי ייכתב שם אהרן. המטות הונחו באוהל מועד, ומטה אהרן פרח, הוציא ציץ וגמל שקדים. השקדים היו הסימן וההוכחה שהקב"ה בחר באהרן להיות הכהן הגדול.

לא בכדי נבחר השקד לייצג את ההוכחה לכהונה. חז"ל מסבירים זאת בתכונותיו הייחודיות: פירות השקד מבשילים במהירות, ומתחילת פריחתם ועד שהם נעשים מוכנים לאכילה עובר זמן קצר ביותר. המהירות הזאת קשורה קשר מיוחד לעניין הכהונה.

ברכה מהירה

מתפקידיו של כהן לברך את ישראל. ברכת הכהנים יש לה יתרון מיוחד – לא דיי שהיא מתקיימת, אלא היא גם יורדת לידי פועל במהירות ובלי מניעות ועיכובים. לעיתים זוכה האדם לברכת ה', אולם מסיבות כלשהן היא נשארת בעולמות העליונים ואינה יורדת למטה, אך ברכת כהנים מגיעה עד למטה במהירות רבה.

עוד תכונה של הכהנים מצוינת במאמר הגמרא "כהנים זריזים הם". הם עושים את עבודתם במהירות ובזריזות. שתי התכונות הללו קשורות למהירות צמיחתם של השקדים.

כל יהודי כהן

כאשר ניתנה התורה לעם ישראל אמר הקב"ה: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים". כל אחד ואחד מבני ישראל הוא

בבחינת כהן, אלא שמתוך בני ישראל עצמם נבחרו שבט לוי והכהנים להיות בדרגה עליונה יותר של כהונה. על כן צריך כל יהודי ללמוד מעבודת הכהנים לצורך עבודת ה' שלו.

כשצריכים לעשות דברים למען עם ישראל ולמען חינוך ילדי ישראל, יכולים לחשוב – עדיין יש זמן, ובינתיים אפשר לדחות זאת למחר ולמחרתיים; לשם מה הזריזות והחיפזון? פרשת השבוע מלמדת אותנו, שכל דבר שמסרו הקב"ה לידי יהודי, לשם מילוי שליחותו בעולם, צריך להיעשות באופן של 'שקדים', בזריזות, ואז הקב"ה מבטיח שגם הצלחת העבודה תהיה בבחינת 'שקדים' – לא יהיה צורך להמתין זמן רב לראיית הפירות הטובים מעבודת החינוך.

ברכת ה'

יתרה מזו: הזריזות תהיה לא רק בפעילות של הפצת היהדות, ולא רק בתוצאות טובות על המושפעים, אלא הקב"ה מוסיף "ואני אברכם" – הוא מברך את הכהנים, את הפעילים, ואת כל מי שמפנים את זמנם, ונותנים מכוחם ומיגיעת שכלם לקרב יהודים אחרים ליהדות.

הקב"ה יזרז את ברכתו להם, באופן של שקדים, במהירות רבה, בכל צורכיהם, בגשמיות וברוחניות. כך נזכה לקיץ בריא בגשמיות וברוחניות ולמילוי השליחות בחינוך ילדי ישראל מתוך שמחה וטוב לבב, וכך נראה גם פירות טובים מיד, ונזכה לגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

(מתוך גליון "שיחת השבוע")

על פי' ליקוטי שיחות' כרך ד')

חסידות על הפרשה קורח

כמו "מחזרת" אחרי מי שבעבודתו זיכך עצמו לקבל בפועל עול מלכות שמים בביטול מוחלט.

(ע"פ 'תניא' פרק י"ד, פרק מ"ג)

ולקרב לשלכנו...

המשים עצמו בעבודתו כ'שור לעול וכחמור למשא' לשרת בנתינה עצמית אמיתתו של כל דבר וענין שעוסק בו, תוך הסחת הדעת מ'חיפוש' חוויות וריגושים, אזי זוכה הוא למתנה הנעלית מכל החוויות והריגושים – הוא התענוג הפשוט על עצם ההוויה. ובמושגי תורת החסידות – נעשה הוא 'עצמי' ('מותר להיות!').

נתינת המיטב – מוחין דגדלות כל חלב יצהר... אשר יתנו לה' (י"ח, י"ב)

"והוא הדין בכל דבר שהוא לשם הא-ל הטוב, שיהיה מן הנאה והטוב... וכן הוא אומר כל חלב לה'" (רמב"ם סוף הלכות איסורי מזבח).

כשהתעוררה שאלת סדר הלימודים בישיבות ובבתי ספר דתיים בארצות הברית, עמד אדמו"ר הרי"צ על כך שלימודי הקודש יתקיימו בבוקר, שאז הראש רענן, ואילו לימודי החול יתקיימו אחרי הצהריים. וטעמו ונימוקו עמו: את הזמן המובחר והמשובח, שהוא בבחינת "חלב", יש להקדיש לגבוה (לקדושה).

(ליקוטי שיחות כרך ב')

ולקרב לשלכנו...

הנותן ומקדיש בעבודתו את מיטבו הוא זה אשר זכה להבין כי גישת ה'ראש קטן' (גישתו של היוצא ידי חובתו בנתינת ה'שיריים' בלבד), הנה לא זו בלבד שמשחיתה היא את דרכו של אדם, אלא אף חמור מכך, מדכאת היא ומעכבת את גילויים ומימושם של כוחותיו החיוביים הנעלמים.

חושבים שהם חיים גם בהיותם בשאל

וירדו חיים שאולה (ט"ז, ל')

אדם צריך להיזהר מלהוריד את התורה, שהיא תורת חיים, לשאל תחתית של הקליפות. שכן לימוד התורה שלא לשמה מוריד את התורה אל הקליפות רחמנא ליצלן (ה' יצילנו).

(ליקוטי שיחות' כרך ב')

ולקרב לשלכנו...

ואף שהתורה נמשלה לאש, ככתוב "הלא כה דברי כאש", היינו שכשם שהאש אינה מקבלת טומאה, כך גם דברי תורה אינם מקבלים טומאה – בכל זאת, באופן זמני, כאשר האדם אינו לומדה כראוי (שלא לשמה), מוריד הוא, לפי שעה, תורתו אל תוך ה'פניות' שלו, ובכך הופכת לו התורה היפך הענין ד"סם חיים"; אמנם אין זה אלא עד אשר יעשה תשובה (שסוף ישראל לעשות תשובה, בגלגול זה או בגלגול אחר) כדברי הנביא שמואל "וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נידח".

(ע"פ 'תניא' פרק ל"ט)

המבטל 'ישותו' זוכה ב'עצמיותו' עבודת מתנה אתן את כהנתכם (י"ח, ז')

"עבודת מתנה" – היינו "אהבה בתענוגים", היא הרגשת תענוג אלוקי נפלא, מעין עולם הבא. עבודה זו קרויה בשם "עבודת מתנה", שכן אי אפשר לו לאדם להגיע לאהבה זו באמצעות השתדלות ויגיעה. אלא שמכל מקום דרגה זו ניתנת כמתנה משמים רק למי שהוא שלם ב'יראה'. אזי אהבה נעלה זו (בתענוגים)

מיליוני צפיות – באתר, ביוטיוב
ובפייסבוק - בקרו אותנו:

www.tanyaor.com

סדר התנ"ך

עזרה ראשונה לנפשו

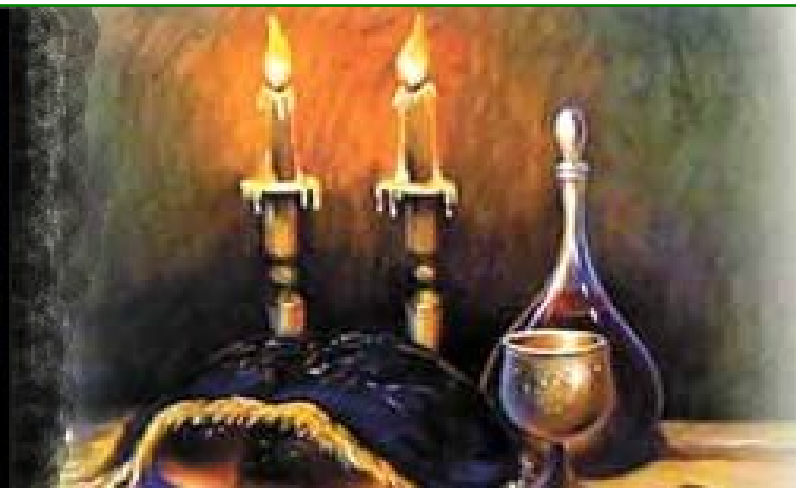
שבת שלום!!!

כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
ליקוט, רעיונות ועימוד: חי דמארי
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו
tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	כניסת השבת	עיר (שעון קיץ)
20:28	19:12	י-ם
20:31	19:27	ת"א
20:32	19:20	חיפה
20:28	19:17	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון